

РЕШЕНИЕ

№ 33719

гр. София, 28.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5668**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 30 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.) и е образувано по жалба на „Екселор Холдинг Груп“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ет. 1, подадена чрез адв. Л. С., срещу отказ за предоставяне на три комплекта временни регистрационни табели по заявление на „Екселор Холдинг Груп“ АД с вх. № 328600-19377 от 13.03.2026 г., обективиран в Писмо рег. № 328600-26919 от 13.04.2026 г. на Заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като при издаването му е извършено съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е налице несъответствие с целта на закона. Твърди се, че на 13.03.2026 г. оспорващото дружество е подало заявление за предоставяне на три комплекта временни табели за автомобили, собственост на търговеца, заявлението е изготвено и адресирано до посочения в образеца му адресат съгласно приложение № 7, придружено е с всички изискуеми документи. Сочи се необоснованост и немотивираност на оспорения отказ поради пълна липса на мотиви. Иска се от съда да отмени оспорения отказ и да се върне преписката на административния орган за предоставяне на временни регистрационни табели съгласно заявлението на оспорващото

дружество.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. С., поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира присъждане на разноски съгласно списък, който представя.

Ответникът Заместник - директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи, в съдебно заседание по делото, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактическа следното:

„Екселор Холдинг Груп“ АД е подало до Главна дирекция „Национална полиция“ заявление с вх. № 348600-19377 от 13.03.2026 г., с което е заявено предоставяне за ползване на три комплекта временни табели с регистрационни номера за придвижване на автомобили, собственост на търговеца. Посочил е, че търговецът извършва дейност с автомобили втора употреба. Посочено е място на съхранение на дневника за завеждане на табелите и лице, упълномощено за водене на дневника. Към заявлението са приложени обяснителна записка, удостоверение за актуално състояние на дружеството изх. № 20260223100300 от 23.02.2026 г., списък на регистрираните търговски обекти (автокъщи) на дружеството, списък с посочване и данни на лицата, които ще отговарят и ползват временните табели с регистрационен номер, трудов договор на посоченото лице, декларация за съгласие за събиране, използване и обработване на лични данни, декларация, че заявителят не е в производство по несъстоятелност.

С оспореното писмо изх. № 328600-26919 от 13.04.2026 г. на Заместник - директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи жалбоподателят е уведомен, че не са спазени изискванията на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, във връзка с което подадените документи остават без разглеждане.

При така установеното от фактическа страна, след като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, насочена е срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол (чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България), от лице с правен интерес – адресат на акта, доколкото по заявление на дружеството е отказано предоставяне на три комплекта с временни регистрационни номера, и е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК. С оглед разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК когато в оспорения акт не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, срокът се удължава на 2 месеца. В конкретния случай процесното уведомление е издадено на 13.04.2026 г., а жалбата е подадена на 22.04.2026 г.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакуваният отказ е издаден от материално компетентен орган – Заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“, което се установява от Заповед № 32863-990/12.03.2026 г., с която на Заместник-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ се възлагат функции по ръководство и контрол на структурни звена в ГД „Национална

полиция“.

Всеки индивидуален административен акт, какъвто безспорно е и процесният, тъй като е издаден от административен орган по смисъла на § 1, т. 1 от АПК и засяга по смисъла на чл. 120, ал. 2 от Конституцията права и законни интереси на бенефициера, за да бъде законосъобразен е необходимо да отговаря на изискванията за законосъобразност по смисъла на чл. 146 от АПК. Второто изискване на чл. 146 от АПК е изискването за форма. Безспорно процесният акт е издаден в исканата от закона писмена форма – чл. 59, ал. 1 от АПК. Оспореното писмо, обаче, не отговаря на изискванията за форма, тъй като е издадено в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Съгласно цитираната норма административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт позволяват на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт.

Правните основания са тези, които сочат целта на индивидуалния административен акт, т. е. целта, с която органът упражнява предоставеното му от държавата правомощие, предоставената му от държавата власт. Ако органът не е посочил правно основание или ако фактите, установени по делото, не съответстват на юридическите факти, визирани в сочената правна норма, органът не би могъл законосъобразно да постигне исканата цел.

Фактическите основания са това, което дава основание на органа да упражни правомощието си като постанови съответния акт. Без фактите съдът не може да установи налице ли са условията за законосъобразно упражняване на правомощието, т. е. налице ли са визираните в правната норма юридически факти.

Поради тази цел и тази същност на фактическите и правни основания тяхното наличие е предпоставка както адресатът на акта да упражни конституционното си право на защита в обема, който Конституцията му гарантира, така и съдът да изпълни конституционното си задължение да осъществи контрол за законност на акт. Липсата на фактически и правни основания или тяхното пълно несъответствие на предмета на акта е съществено нарушение на изискването за форма и самостоятелно основание за отмяна на акта.

В настоящия случай, от съдържанието на писмото не може да се изведе действителната воля на административния орган относно приетите за установени от него факти и въз основа на тях аргументите му за издадения отказ.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Наредба № I-45 (в релевантната към датата на издаването на акта редакция) на лице – търговец по смисъла на Търговския закон, извършващо като основна търговска дейност внос, производство и/или продажба на превозни средства, се предоставят временни табели с регистрационен номер със срок от една година. Временните табели с регистрационен номер се предоставят за ползване при управление на моторно превозно средство на територията на страната за тестване, придвижване до съответните органи на държавната администрация, до сервиз, от един търговски обект до друг и до официално обявено изложение. В чл. 3, ал. 3 от Наредбата е регламентирано, че за получаване на временни табели с регистрационен номер лицето по ал. 1 подава заявление, придружено с посочените в разпоредбата документи. При установяване на пропуски в документацията или изискванията за получаване на временни табели с регистрационен номер заявлението ведно с подадените документи се връщат на подателя с мотивирано уведомително писмо (чл. 30, ал. 8 от Наредбата). Видно от съдържанието на оспорения индивидуален административен акт органът не е посочил

каквито и да било фактически основания за издаване на акта. От съдържанието не може да установи кои изисквания не са спазени от жалбоподателя и защо е налице неспазването им. В процесния случай не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законовата норма, без изобщо да е посочено какво административният орган е приел за установено от фактическа страна и въз основа на кои фактически установявания е бил мотивиран да откаже предоставяне на поисканите табели с временни регистрационни номера. Налице е пълна липса на фактически и правни основания. Вярно е, че органът е представил по делото административната преписка. Това, обаче, не го освобождава от задължението да посочи конкретно и достатъчно подробно кои са фактите, въз основа на които формира фактическия си извод за постановеното от него. Фактите трябва да бъдат подробно и ясно посочени от органа в акта му, за да може съдът да извърши контрол за законосъобразност и за да може адресатът на акта да осъществи ефективно защитата си. В конкретния случай административната преписка съдържа единствено представените от оспорващото дружество документи като приложение към подаденото заявление, по делото са налице единствено доказателства, установяващи, че е подадено заявление от жалбоподателя с приложени към него документи. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест за фактическите основания на акта е на органа, но те трябва първо да бъдат посочени в акта му. Според Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на Върховен съд мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, но най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горестоящия орган. В настоящия случай в административния акт липсва позоваване на други приложени по делото документи, а наред с това, както бе посочено и по-горе, не се установява фактически основания за оставяне на документите без разглеждане да са изложени от органа в някой от тях.

В тази връзка съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че оспорваният административен акт е издаден в резултат на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в пълна липса на фактически и правни позовавания. Съгласно приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по т. д. № ТР-4/2002 г. липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт. Въз основа на изложеното съдът намира, че процесният отказ е незаконосъобразен по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и на тези основания следва да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за ново разглеждане и произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение. При новото произнасяне следва да бъде спазена изискуемата се от закона форма, като бъдат посочени фактическите и правни основания, послужили за издаване на акта, при съобразяване на установените обстоятелства с приложимата в случая нормативна уредба.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на Главна дирекция „Национална полиция“ за ново произнасяне по заявление на „Екселор Холдинг Груп“ АД с вх. № 348600-19377 от 13.03.2026 г., с което е заявено предоставяне за ползване на три комплекта временни табели с регистрационни номера за придвижване на автомобили, собственост на търговеца, при съобразяване на дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 25,56 евро. Претендират се и разноски за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 2 000 евро съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие. Относно размера на претендираното адвокатско възнаграждение съдът съобразява

тълкуванията, дадени с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22, вида и количеството на извършената работа (отсъствие на значими по обем процесуални действия) и преди всичко фактическата и правна сложност на делото (малко по обем доказателства и неусложнена фактическа обстановка), както и, че в съответствие с цитираното Решение на СЕС в практиката си Върховен административен съд приема, че когато адвокатското възнаграждение е прекомерно с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото и не съответства на осъществената от адвоката правна защита, съдът може да присъди на възнаграждение в по-нисък от минималния размер установен в Наредба № 1/09.07.2004 г. При тези обстоятелства съдът намира, че като справедлив размер на адвокатското възнаграждение следва да се приеме сума в размер на 500 евро, така общо дължимите разноси се изчисляват на 525,56 евро.

Предвид изложеното Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за предоставяне на временни регистрационни табели по заявление на „Екселор Холдинг Груп“ АД с вх. № 328600-19377 от 13.03.2026 г., обективиран в Писмо рег. № 328600-26919 от 13.04.2026 г. на Заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписката на Главна дирекция „Национална полиция“ със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ да заплати на „Екселор Холдинг Груп“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ет. 1 сумата от 525,56 (петстотин двадесет и пет евро и петдесет и шест евроцента) евро разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: